

I Krigens Begyndelse blev der ikke fra britisk Side lagt Hindringer i Vejen for *Forsendelsen af Varer fra Island til Danmark*, men i Juni 1915 begyndte den britiske Regering at opbringe Skibe med islandske Varer her til Landet. Under den i denne Anledning opstaaede Diskussion mellem den danske og den britiske Regering fremhævede man paa ny fra dansk Side, at Trafik mellem Island og Danmark maatte stilles i Klasse med indenrigsk Trafik, og at den britiske Regering derfor var ubeføjet til at lægge Hindringer i Vejen for Transporten af saadanne Varer eller for den frie Dispositionsret over saaledes trafikerede Varer. Den britiske Regering erklærede imidlertid, at den ikke kunde anerkende Trafik mellem Island og Danmark som indenrigsk Trafik, lige saa lidt som den havde kunnet anerkende Trafik mellem Hollands Kolonier og Moderlandet som hollandsk indenrigsk Trafik. Under de i Sagens Anledning førte Forhandlinger mellem den danske Gesandt i London og det britiske Udenrigsministerium blev det fra britisk Side udtalt, at den britiske Regering neppe heller i paakommende Tilfælde vilde kræve, at britiske Koloniers Trafik med England skulde anses som indenrigsk Trafik.

I Henhold til den i 1916 afsluttede islandsk-engelske Overenskomst skulde der gives Afskibningstilladelse til Danmark for islandske Varer til Danmarks eget normale Forbrug. Under de Forhandlinger, som i denne Anledning førtes mellem den danske og britiske Regering, viste det sig imidlertid, at den britiske Regering — trods kraftig Indsigelse fra dansk Side — i Overensstemmelse med sit ovennævnte Standpunkt, at Trafik mellem Island og Danmark ikke kan anses for indenrigsk Trafik, og i Overensstemmelse med sin almindelige Blokadepolitik hævdede, at islandske Levnedsmidler, f. Eks. Klipfisk og saltet Kød, lige saa lidt som saadanne Varer fra andre Lande, maatte forsendes til Danmark, saalænge man her fra Landet eksporterede Levnedsmiddelsvarer til Tyskland. Endvidere hævdede den britiske Regering, at den heller ikke kunde give Afskibningstilladelse til Danmark for andre islandske Varer, saafremt Varer af lignende Art eksporteredes til Tyskland fra Danmark.

I Henhold til den nu afsluttede nye islandsk-britiske Overenskomst vil der blive givet Afskibningstilladelse fra Island til Danmark for 1,000 Heste, nogle Partier Tran og Uld, medens den britiske Regering med Hensyn til andre islandske Varer stadig nægter at give Afskibningstilladelse her til Landet.

II.

Islands Ministerium og islandske Købmænd har i stort Omfang under Krigen søgt Udenrigsministeriets Hjælp for at opnaa Udførselstilladelse for Varer fra forskellige Lande til Island og for at opnaa andre Lettelser for Afskibningen af Varer. Ved Udenrigsministeriets Bistand er der skaffet Island Udførselstilladelser for Varer fra Amerika, England, Frankrig, Italien, Norge og Sverige. Fra England har Udenrigsministeriet saaledes opnaaet Udførselstilladelse for store Mængder Salt, Kul, Sildetønder, Staaltrusser, Tvist og adskillige Partier Fiskeredskaber, fra Norge for forskellige Fiskeredskaber og Sildetønder samt Træløst til Bygningsbrug, fra Italien for Fiskegarn og fra Sverige for et Skib, nemlig Dampskibet „Themis“, som Islands Ministerium havde indkøbt, og som man derfor lagde megen Vægt paa at faa Udførselstilladelse for.

Endvidere er der ved Udenrigsministeriets Mellemskomst opnaaet Afskibningstilladelse fra Amerika for flere Partier Varer, deriblandt Petroleum. Ved Udenrigsministeriets Hjælp har Islands Ministerium yderligere opnaaet forskellige vigtige Indrømmelser, saasom Udstedelse af „letter of assurance“ for forskellige Ladninger, Anløb af Halifax for Skibe med Forsyninger til Island, direkte Rejse til Island uden Anløb af engelsk Inspektionshavn i Spærrezonen og Inspektion i Gibraltar af Saltbaadene og af Fiskebaadene til Sydeuropa.